

4.11.2022

VN/26381/2022
VN/26381/2022-MMM-2

Maa- ja metsätalousvaliokunta

Viite: O 44/2022 vp Yhdistysten valitusoikeus metsästyslain nojalla myönnettyistä poikkeusluvista

Maa- ja metsätalousministeriön ja oikeusministeriön selvitys yhdistysten valitusoikeudesta metsästyslain nojalla myönnettyihin poikkeuslupiin

Tausta

Maa- ja metsätalousvaliokunta on 29.9.2022 päivätyllä kirjeellä edellyttänyt, että oikeusministeriö ja maa- ja metsätalousministeriö toimittavat selvityksen metsästyslain 41 a §:n nojalla vuonna 2022 myönnettyistä karhun poikkeusluvista ja niihin liittyvästä muutoksenhausta ja päätösten täytäntöönpanosta sekä arvioivat myös laajemmin metsästyslain 90§:n mukaisen yhteisöjen muutoksenhakuoikeuden toimivuutta ja keinoja toimivuuden parantamiseksi.

1. Yhteisöjen valitusoikeutta koskeva sääntely metsästyslakiin

Metsästyslain (615/1993) 90 §:n mukaan oikaisuvaatimuksen tekemisestä ja muutoksenhausta Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistyksen tekemään päätökseen säädetään riistahallintolaissa. Edellä 41 §:ssä tarkoitettua poikkeuslupaa ja 41 b §:ssä tarkoitettua ilmoitusmenettelyä koskevassa asiassa valitusoikeus on myös sellaisella rekisteröidyllä paikallisella tai alueellisella yhteisöllä, jonka tarkoituksena on luonnon- tai ympäristönsuojelun edistäminen.

Riistahallintolain (2011/158) 31 §:n 1 momentin mukaan Suomen riistakeskuksen 2 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuun päätökseen ja oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen. Muutoksenhausta hallintotuomioistuimeen säädetään oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa (808/2019). Saman pykälän 2 momentin mukaan yksittäistä lupaa koskeva Suomen riistakeskuksen päätös voidaan panna täytäntöön muutoksenhausta huolimatta. Muutoksenhakuviranomaisen voi kuitenkin kieltää päätöksen täytäntöönpanon.

Säännös yhteisöjen valitusoikeudesta lisättiin metsästyslakiin vuonna 2011 lailla metsästyslain muuttamisesta 159/2011, jota koskevan hallituksen esityksen (HE 237/2010) mukaan pykälässä laajennettaisiin

Postiosoite
Postadress
Postal Address
Maa- ja metsätalousministeriö

Käyntiosoite
Besöksadress
Office

Puhelin
Telefon
Telephone

Faksi
Fax
Fax

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet

metsästyslain 41 §:ssä tarkoitettujen poikkeuslupien valitusoikeutta siten, että valitusoikeus on myös sellaisella rekisteröidyllä paikallisella tai alueellisella yhteisöllä, jonka tarkoituksena on luonnon- tai ympäristönsuojelun edistäminen. Muutoin säännöstä ei hallituksen esityksessä erityisesti perusteltu.

On kuitenkin selvää, että sääntelyn taustalla vaikuttivat korkeimman hallinto-oikeuden vuosikirjaratkaisut KHO:2004:76 ja KHO:2007:74. Ratkaisussa KHO:2004:76 valitusoikeuden katsottiin rauhoittamattomien lintujen rauhoitusajoista poikkeamista koskevassa asiassa kuuluvan seudulliselle linnustonsuojelujärjestölle. Korkein hallinto-oikeus toteaa ratkaisun perusteluissa valitusoikeuden osalta muun muassa seuraavaa:

”Kun otetaan huomioon edellä sanotut näkökohdat ja yhteisöoikeuden tehokkaan toteutumisen vaatimus, rauhoittamattomien lintujen rauhoitusajoista tehtävien poikkeusten lainmukaisuus on tarvittaessa voitava saattaa tutkittavaksi myös muutoksenhakuteitse. Koska vuonna 1993 säädettyyn metsästyslakiin, jota on monin kohdin myöhemmin muutettu, ei sisälly luonnon- tai ympäristönsuojelun alalla toimivien kansalaisjärjestöjen valitusoikeutta koskevia säännöksiä, valitusoikeuden olemassaolo ratkaistaan soveltamalla hallintolainkäyttölain 6 §:n 1 momentin yleissäännöstä, jonka mukaan valitusoikeus on muun ohella sillä, jonka etuun päätös välittömästi vaikuttaa. Kun momentin tulkinnassa otetaan huomioon edellä sanottu ja myös Suomen perustuslain 20 §:n 1 ja 2 momentin säännökset sekä se, että rekisteröidylle paikallisille tai alueellisille luonnonsuojeluyhdistyksille on vuonna 1996 säädetyssä luonnonsuojelulaissa nimenomaisesti annettu valitusoikeus, joka tosin ei koske luonnonsuojelulain 61 §:n 3 momentissa mainittuja poikkeuksia rauhoitussäännöksistä, valitusoikeuden on metsästysasetuksen 25 a §:ssä tarkoitettua rauhoittamattoman linnun rauhoitusajasta poikkeamista koskevassa asiassa katsottava kuuluvan luonnonsuojelulain 61 §:n 3 momentissa tarkoitettuja yhdistyksiä vastaaville paikallisille tai alueellisille järjestöille. Helsingin lintutieteellinen yhdistys Tringa ry:llä on näin ollen oikeus saattaa kysymys poikkeamisen oikeudellisista edellytyksistä valitusviranomaisen tutkittavaksi. Näistä syistä yhdistyksen valitus on tutkittava.”

Ratkaisussa KHO:2007:74 korkein hallinto-oikeus katsoi, että A ry:llä ja B ry:llä alueellisina luonnonsuojeluyhdistyksinä oli toimialueellaan oikeus saattaa kysymys suden rauhoituksesta poikkeamisen oikeudellisista edellytyksistä valitusviranomaisen tutkittavaksi. Ratkaisun perusteluissa korkein hallinto-oikeus toteaa, että **”vuonna 1993 säädettyyn metsästyslakiin, jota on monin kohdin myöhemmin muutettu, ei sisälly luonnon- tai ympäristönsuojelun alalla toimivien kansalaisjärjestöjen valitusoikeutta koskevia säännöksiä. Tämän vuoksi ja kun otetaan huomioon metsästyslain 90 §:n 1 momentti, valitusoikeuden olemassaolo ratkaistaan soveltamalla hallintolainkäyttölain 6 §:n 1 momentin yleissäännöstä, jonka mukaan valitusoikeus on muun ohella sillä, jonka etuun päätös välittömästi vaikuttaa.”**

Yhteisöjen valitusoikeutta arvioitiin siis aiemmin hallintolainkäyttölain (nyk. laki oikeudenkäynnistä hallintoasioissa) yleissäännöksen kautta. Nykyään toimittaisiin vastaavasti, jos säännöstä yhteisöjen valitusoikeudesta ei olisi vuonna 2011 lisätty metsästyslakiin.

Metsästyslaissa ei ole tarkemmin rajattu valittamaan oikeutettuja yhteisöjä. Valitusoikeus on sellaisella rekisteröidyllä paikallisella tai alueellisella yhteisöllä, jonka tarkoituksena on luonnon- tai ympäristönsuojelun edistäminen. Oikeuskäytännössä yhteisön paikallisuutta tai alueellisuutta on arvioitu pitkälti yhteisön omien sääntöjen pohjalta (KHO:2017:88), mutta merkitystä on annettu myös sille, onko yhteisöllä ollut tosiasiallista toimintaa sillä alueella, mihin poikkeuslupa on myönnetty (KHO:2015:79).

2. Keinot toimivuuden parantamiseksi

Poikkeuslupien myöntämisen aikaistaminen

Suurpetoja koskevat poikkeusluvut tulisi tehdä riittävän aikaisin, jotta hallinto-oikeuksilla olisi tosiasialliset edellytykset käsitellä mahdolliset valitukset hyvissä ajoin. Maa- ja metsätalousministeriön suurimpia sallittuja saalismääriä koskevien asetusten eli ns. kiintiöasetusten lausuntoajat ovat olleet jo nyt lyhyitä (3-4 viikkoa), joita ei liene mahdollista lyhentää merkittävästi. Määräaikaisten lyhyyydestä on kanneltu oikeuskanslerille, joka tosin katsoi ratkaisussaan (OKV/443/10/2020), että ministeriön menettelytapoja ei voitu

tarkasteltujen tapausten perusteella kokonaisuutena pitää lain tai virkavelvollisuuksien vastaisina. Suomen riistakeskuksen päätöksiä lainvoimaiseksitulo vie aikaa käytännössä 37 päivää. Käytännössä siis kanta-arvioiden valmistumisaikaan ja kiintiöasetusten valmistelu-aikaan ja voimaantuloon voidaan vaikuttaa. Suurpetojen kanta-arviot tuottaa Luonnonvarakeskus (LUKE) ja mahdollisuudet aikaistaa kanta-arvioita ovat kuitenkin aineistoriippuvaisia.

Arvio karhukannan runsaudesta ja pentutuotosta pohjautuu petoyhdyshenkilöiden kunakin kalenterivuonna kirjaamiin karhun pentuehavaintoihin. Karhukanta-arvion pentuehavaintoaineisto valmistuu syksyn aikana ja joulukuussa pentuehavaintoja ilmoitetaan enää harvakseltaan. Kanta-arvio on valmistunut huhtikuun alussa. Kanta-arviota voitaisiin aikaistaa noin 1,5-2 kuukaudella. Kanta-arvio olisi silloin valmis helmikuun lopussa. Tämä tietenkin edellyttää, että suurpetoyhdyshenkilöille ilmoitetaan, että pentuehavainnot on oltava syötettyä marraskuun loppuun mennessä.

Ilveskanta-arvio pohjautuu petoyhdyshenkilöiden 1.9.–28.2. välisenä aikana tallentamiin havaintoihin ilvespentueista sekä tutkimustietoon ilveksen biologiasta. Ilveskanta-arvio on valmistunut kesäkuun lopussa. Kanta-arvion valmistumista voitaneen aikaistaa myös 1,5-2 kuukautta nykyisestä. Ilveskanta-arvio olisi silloin valmis huhtikuun lopussa.

Susikanta-arvio puolestaan valmistuu kesäkuun alussa. Susikanta-arvio perustuu saman kevään havaintoihin laumoista ja pareista sekä DNA –selvityksiin. Kanta-arvion valmistumista ei voida aikaistaa nykyisestä, mutta ministeriön kiintiöasetuksen lausunnolle laittoa ja antamista voidaan aikaistaa huomattavasti.

Ahmakanta-arvio on valmistunut marraskuun lopussa. Ahmakanta-arvion ensisijainen aineisto on riistakolmioiden talvilaskentojen ja ja Ylä-Lapissa toteutettujen aluelaskentojen tulokset. Ahmakanta-arvion valmistumisaikajankohda ei ole kriittinen, sillä ahmoja metsästetään ainoastaan vahinkoperusteella. Kiintiö tai valitukset eivät ole juurikaan toimineet rajoitteena vaan vaatimus ([KHO:2020:31](#)) Natura-arvioinnista. Pohjois-Suomen laajoilla Natura-alueilla ahma on useimmiten alueiden suojeluperuste, joka käytännössä estää vahinkoperusteisten lupien myöntämisen ilman Natura-arviointia.

- Karhuasetusta mahdollista aikaistaa huhtikuun loppuun nykyisestä kesäkuun lopusta. Ns. kannanhoidollinen metsästys alkaa 20.8. ja päättyy 31.10.
- Ilvesasetusta mahdollista aikaistaa kesäkuun loppuun nykyisestä lokakuun alusta. Ns. kannanhoidollinen metsästys alkaa 1.12. ja päättyy 28.2.
- Susiasetusta mahdollista aikaistaa elokuun alkuun nykyisen joulukuun sijasta. Ns. kannanhoidollinen metsästys alkaa 1.11. ja päättyy 31.3.
- Ahma-asetus ei ole välttämätön, koska metsästys on käytännössä sallittu vain poronhoitoalueella vahinkojen estämiseksi. Kiintiö on ollut viimeiset viisi metsästysvuotta 8 yksilöä ja alue rajattu hoitosuunnitelman mukaisesti vain itäiselle ja pohjoiselle poronhoitoalueelle. Laji on kuitenkin lukuisilla Natura-alueilla etenkin pohjoisella poronhoitoalueella Tunturi-Lapissa suojeluperuste, jonka tappaminen edellyttää Natura-arviointia. Kiintiö ei ole aina täyttynyt, vaikka ahman aiheuttamat porovahingot ovat olleet 3-6 miljoonaa euroa. Maa- ja metsätalousministeriö ei näillä näkymin tule antamaan Suomen riistakeskuksen toimivaltaa rajoittavaa asetusta määrän tai alueen suhteen vaan riistakeskus voi myöntää poikkeuslupia kriteerit täyttävien hakemusten perusteella.

Hallinto-oikeuksien käsittelyajat ovat viime vuosina olleet puolesta vuodesta puoleentoista vuoteen, joten varmuutta ei ole tulisivatko nämäkään aikaistukset vaikuttamaan siten, että pääasia voitaisiin ratkaista ennen kuin metsästysaika on ohi. Joka tapauksessa näihin aikaistuksiin tullaan pyrkimään.

Yhdistysten valitusoikeuden rajoittamisen mahdollisuudet

Oikeusvaltion periaatteisiin ja hallinnon lainalaisuuden valvontaan kuuluu, että viranomaisten tekemiin päätöksiin voidaan hakea muutosta. Århusin sopimus ja myös unionioikeus velvoittavat antamaan tietyille paikallisille ja alueellisille järjestöille valitusoikeuden myös metsästyslain nojalla myönnettyistä poikkeusluvista.

Valituksen yksiselitteinen määrittely ”turhaksi” on haastavaa. Valitusten tehtävänä on testata päätöksenteon oikeudellisia rajoja, ja tämä on merkityksellistä oikeusvaltiossa. Etukäteen voi olla vaikea ennakoida sitä, mitkä valitukset menestyvät ja mitkä eivät. Toisaalta valitusten menestyminen ei välttämättä kerro siitä, missä tarkoituksessa ne on tehty.

Kiusantekovalitus voitaisiin teoriassa määritellä niin, että valittajan pääasiallinen ja ilmeinen tarkoitus olisi juuri haitanaiheuttaminen. Tämä olisi kuitenkin ongelmallista, koska on vaikeaa näyttää toteen, missä tarkoituksessa valitus on tehty. Kiusantekovalituksen määritelmää ei täytä vielä se, että valittaja valittaa usein, jos valituksilla sinänsä ei ole kiusanaiheuttamisen tarkoitusta.

Perustuslain 13 §:n 2 momentissa taataan jokaiselle yhdistymisvapaus perusoikeutena. Tähän sisältyy oikeus ilman lupaa perustaa yhdistys, kuulua tai olla kuulumatta yhdistykseen ja osallistua yhdistyksen toimintaan. Lailla on mahdollista kieltää esimerkiksi sotilaalliseen tapaan järjestetyt yhdistykset. Tällaisia suppeiksi rajattuja lailla säädettyjä yhdistymisvapauden rajoituksia voidaan pitää hyväksyttävänä kansanvaltaisessa yhteiskunnassa. Tässä tapauksessa yhdistyksen toimintaa ei oikeusministeriön käsityksen mukaan liity mitään sellaisia elementtejä, että sen rajoittamista voitaisiin pitää hyväksyttävänä perusoikeussäätelyn näkökulmasta.

Unionin tuomioistuimen useissa ratkaisuissa on tulkittu Århusin sopimuksen vastaiseksi sellainen kansallinen lainsäädäntö, joka ei anna ympäristöjärjestöille mahdollisuutta saattaa unionin ympäristölainsäädännön loukkauksia kansallisen tuomioistuimen arvioitavaksi. Tuomioistuin on myös ottanut kantaa siihen, millaisia rajoituksia valitusoikeuden piiriin kuuluvien järjestöjen tai muutoksenhakumenettelyn osalta on voitu asettaa.

Asiassa C-263/08, Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening, EU:C:2009:631, unionin tuomioistuin katsoi, että unionin oikeus oli esteenä sellaiselle kansallisen lain säännökselle, jolla oikeus hakea muutosta varattiin ainoastaan vähintään 2 000 jäsenen luonnonsuojeluyhdistyksille.

Asiassa C-240/09, Lesoochranárske zoskupenie VLK, oli kysymys poikkeusten myöntämisestä ruskeakarhua koskevasta suojelusta, mikä oli mahdollista ainoastaan luontodirektiivissä säädettyin edellytyksin. Luontodirektiivissä ei ollut säädetty muutoksenhakuoikeudesta vastaavasti kuin YVA-direktiivissä eikä ruskeakarhun suojelusta poikkeaminen kuulu Århusin sopimuksen 6 artiklassa ja liitteessä I tarkoitettuihin päätöksiin. Århusin sopimuksen 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan artiklan määräyksiä tulee soveltaa myös sellaisia toimintoja koskeviin päätöksiin, joita ei ole lueteltu liitteessä I ja joilla voi olla merkittäviä ympäristövaikutuksia.

Näiden syiden vuoksi valitusoikeuden rajoittaminen ei metsästyslain nojalla myönnettyjen poikkeuslupien osalta vaikuta mahdolliselta.

Valitusten keskittäminen tiettyyn hallinto-oikeuteen

Ruotsissa metsästyslain poikkeuslupia vastaavat lupa-asiat on keskitetty tiettyyn hallintotuomioistuimeen. Suomessa hallinto-oikeuksien osalta aikaisemmillä sääntelyratkaisuilla tehtyjä keskittämisiä on pyritty purkamaan, ja tavoitteena on, ettei hallinto-oikeuksien toiminnassa ole suuria alueellisia eroja ja että kaikki hallinto-oikeudet kehittyvät tasapuolisesti tasavahvoina tuomioistuinina. Sen vuoksi keskittämiseen edellytetään erityisen painavia syitä, kuten vaikka tietty erityisasiantuntemus, joka olisi vaikeasti saavutettavissa kaikissa hallinto-oikeuksissa ilman keskittämISRATKAISUJA.

Metsästyslain mukaisia poikkeuslupia koskevien valitusten ratkaiseminen ei edellytä tällaista erityisasiantuntemusta. Suurin osa hallintotuomioistuimien ratkaisemista asioista edellyttää kyseisen erityislainsäädännön tuntemusta. Metsästyslain mukaisten poikkeuslupa-asioiden keskittämällä tiettyyn tai tiettyihin hallinto-oikeuksiin ei olisi saatavilla vastaavaa lisähyötyä asiantuntijuuden säilyttämisen ja oikeuskäytännön yhtenäisyyden turvaamiseksi. Asioiden keskittäminen tietylle hallinto-oikeudelle ei myöskään sellaisenaan takaa asioiden käsittelemistä nopeammin kuin nykytilanteessa, jossa nämä asiat käsitellään alueellisesti toimivaltaisessa hallinto-oikeudessa.

Tämän vuoksi näiden valitusasioiden keskittämiseksi tietylle hallinto-oikeudelle ei ole riittävästi perusteita.

Kiireellisenä käsittelemisestä säättäminen

Hallinto-oikeusprosessin kesto ei ole säännelty. Tietyt asiaryhmät on käsiteltävä kiireellisenä. Kiireellisenä käsittelemisestä säädetään erityislainsäädännössä. Metsästyslaissa ei ole säädetty poikkeuslupapäätösten käsittelemistä kiireelliseksi.

Hallinto-oikeuksissa on jo entuudestaan paljon kiireellisesti käsiteltäväksi säädettyjä asiaryhmiä. Apulaisoikeusasiamies Pasi Pölönen on 22.12.2020 päättänyt selvittää kiireellisinä käsiteltävien asioiden osuutta kaikista hallinto-oikeuksissa käsitellyistä asioista vuosina 2019 ja 2020 (EOAK/8164/2020). Tuomioistuinviraston 14.5.2021 apulaisoikeusasiamiehelle antaman selvityksen mukaan ”lakisääteisesti kiireelliset asiat muodostavat keskimäärin 50 prosenttia hallinto-oikeuksille saapuvista asioista.” Kaikkien hallinto-oikeuksien osalta kiireellisten asioiden keskimääräinen käsittelyaika oli vuonna 2020 6,4 kuukautta ja muiden asioiden käsittelyaika 11,4 kuukautta. Vuonna 2019 luvut olivat 6,9 kuukautta ja 11,4 kuukautta. Jos sääntely kiireellisenä käsittelemisestä runsastuu entisestään, se saattaa vaikeuttaa niiden asioiden kiireellisenä käsittelyä, joissa siihen on suurin tarve.

Tämän vuoksi uusien asiaryhmien kiireelliseksi säätämiseen tulee suhtautua pidättyvästi. Kiireelliseksi säätämiseksi pitäisi olla osoitettavissa erityisen painavat perusteet.

3. Karhun poikkeusluvut 2021-2022 ja suurpetojen poikkeuslupien muutoksenhakutilanne 13.10.2022 mennessä

Valitukset 2022 13.10. mennessä					
Maakunta	Laji	Luvat	Lupatyyppi	Valittaja	Ratkaisu / Ratkaisut
Lappi	Ahma	1	Vahinkoperusteinen	Lapin ely	Ei ratkaisua
Pohjanmaa	Susi	1	Vahinkoperusteinen	Hakijan valitus kielteisestä	Valitus hylätty
Kainuu	Susi	1	Vahinkoperusteinen	Yksityishenkilö	Ei valitusoikeutta
Kainuu	Susi	8	Kannanhoidollinen	Yksityishenkilö	Ei valitusoikeutta
Varsinais-Suomi	Susi	3	Kannanhoidollinen	4 luontojärjestöä	Täytäntöönpanokielto ja päätös kumottu
Satakunta	Susi	5	Kannanhoidollinen	4 luontojärjestöä	Täytäntöönpanokielto ja päätös kumottu
Oulu	Susi	2	Kannanhoidollinen	2 luontojärjestöä	Täytäntöönpanokielto
Kainuu	Susi	8	Kannanhoidollinen	3 luontojärjestöä	Täytäntöönpanokielto
Oulu	Ilves	1	Vahinkoperusteinen	1 luontojärjestö	Ei ratkaisua
Pohjois-Häme	Karhu	1	Kannanhoidollinen	1 luontojärjestö	Täytäntöönpanokielto 17.8 ja pito voimassa 23.8.
Pohjois-Karjala	Karhu	26	Kannanhoidollinen	1 luontojärjestö	Täytäntöönpanokielto 10.8 ja pito voimassa 25.8
Pohjois-Karjala	Karhu	6	Kannanhoidollinen	1 luontojärjestö	Täytäntöönpanokielto 10.8 ja pito voimassa 25.8 ja pito voimassa 15.9
Pohjois-Karjala	Karhu	11	Kannanhoidollinen	1 luontojärjestö	Täytäntöönpanokielto 10.8 ja pito voimassa 25.8
Pohjois-Karjala	Karhu	9	Kannanhoidollinen	1 luontojärjestö	Täytäntöönpanokielto 10.8 ja pito voimassa 25.8 ja pito voimassa 16.9
Pohjois-Karjala	Karhu	5	Kannanhoidollinen	1 luontojärjestö	Täytäntöönpanokielto 10.8 ja pito voimassa 25.8 ja pito voimassa 27.9
Pohjois-Karjala	Karhu	15	Kannanhoidollinen	1 luontojärjestö	Täytäntöönpanokielto 10.8 ja pito voimassa 25.8 ja pito voimassa 19.9
Pohjois-Karjala	Karhu	20	Kannanhoidollinen	1 luontojärjestö	Täytäntöönpanokielto 10.8 ja pito voimassa 25.8. ja pito voimassa 21.9
Kainuu	Karhu	18	Kannanhoidollinen	2 luontojärjestöä	Täytäntöönpanokielto 17.8 ja pito voimassa 29.8 sekä kiellon purku 12.10
Valitukset 2021					
Maakunta	Laji	Luvat	Lupatyyppi	Valittaja	Ratkaisu
Pohjois-Karjala	Susi		Vahinkoperusteinen	1 luontojärjestö	Päätös kumottu
Pohjois-Karjala	Susi		Vahinkoperusteinen	1 luontojärjestö	Päätös kumottu
Pohjois-Karjala	Susi		Vahinkoperusteinen	1 luontojärjestö	Päätös kumottu
Oulu	Susi		Vahinkoperusteinen	2 luontojärjestöä	Päätös kumottu
Kainuu	Susi		Vahinkoperusteinen	1 luontojärjestö	Valitus hylätty
Pohjois-Häme	Karhu		Kannanhoidollinen	2 luontojärjestöä	Täytäntöönpanokielto, valitus hylätty
Pohjois-Häme	Karhu		Kannanhoidollinen	2 luontojärjestöä	Täytäntöönpanokielto, valitus hylätty
Uusimaa	Ilves		Kannanhoidollinen	1 luontojärjestö	Ei ratkaisua

Osastopäällikkö, ylijohtaja

Tuula Packalen

Osastopäällikkö, ylijohtaja

Johanna Suurpää

Liitteet

Jakelu Maa- ja metsätalousvaliokunta

Tiedoksi Suomen riistakeskus, Luonnonvarakeskus

VN/26381/2022-MMM-2

Seuraavat henkilöt ovat allekirjoittaneet tämän asiakirjan sähköisesti /

Följande personer har undertecknat denna handling elektroniskt /

This document has been signed electronically by the following persons: